

Τα σημάδια του διαβήτη

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Ο σακχαρώδης διαβήτης τύπου Ι, γνωστός και με τον όρο «νεανικός διαβήτης», αποτελεί ένα χρόνια νόσημα που οφείλεται στην πλήρη έλλειψη ινσουλίνης, λόγω αδυναμίας παραγωγής και έκκρισής της από το πάγκρεας.

Πρόκειται για ένα αυτοάνοσο νόσημα, το οποίο εμφανίζεται κυρίως στην παιδική ηλικία. Αν και τα ακριβή αίτια εμφάνισης της νόσου δεν είναι γνωστά, φαίνεται ότι αφενός το γενετικό υπόβαθρο παίζει κάποιο ρόλο και αφετέρου ορισμένες λοιμώξεις είναι πιθανό να πυροδοτούν την αντίδραση του ανοσοποιητικού συστήματος, το οποίο «στρέφεται» ενάντια στα β-κύτταρα του παγκρέατος, καταστρέφοντάς τα.

Οι σχετιζόμενες με το διαβήτη επιπλοκές περιλαμβάνουν βλάβες στα αγγεία, που σταδιακά μπορεί να οδηγήσουν σε προβλήματα όρασης, περιφερική νευροπάθεια, αυξημένο κίνδυνο εμφάνισης «διαβητικού ποδιού», νεφρικές βλάβες, στεφανιαία νόσο, καρδιακά και εγκεφαλικά επεισόδια και καθιστούν αναγκαία τη συνεχή και όσο το δυνατόν καλύτερη ρύθμιση των επιπέδων γλυκόζης στο αίμα, η οποία μπορεί να συμβάλλει αποτελεσματικά στην πρόληψη ή καθυστέρηση της εμφάνισης των εν λόγω επιπλοκών.

Συνεπώς, η έγκαιρη διάγνωση της νόσου αποτελεί ένα πολύ σημαντικό παράγοντα, καθώς σηματοδοτεί την έναρξη της κατάλληλης θεραπείας και τη διαμόρφωση του τρόπου ζωής, για τη βέλτιστη διαχείριση της νόσου. Ωστόσο, σε πολλές

περιπτώσεις, η διάγνωση του σακχαρώδη διαβήτη τύπου Ι καθυστερεί σημαντικά, με αποτέλεσμα παιδιά ή έφηβοι που πάσχουν από τη νόσο να καταλήγουν στο τμήμα επειγόντων περιστατικών, εμφανίζοντας ήδη συμπτώματα διαβητικής κετοξέωσης, μιας κρίσιμης κατάστασης που απαιτεί άμεση ιατρική περίθαλψη, καθώς μπορεί να οδηγήσει σε σοβαρές και απειλητικές για τη ζωή επιπλοκές.

Είναι λοιπόν πολύ σημαντικό οι γονείς να γνωρίζουν τα συμπτώματα του σακχαρώδη διαβήτη τύπου Ι, προκειμένου να μπορούν να τα αναγνωρίσουν έγκαιρα και να προχωρήσουν στις απαραίτητες ενέργειες.

Τα συμπτώματα αυτά συνοψίζονται παρακάτω:

Πολυουρία και πολυδιψία: Τα υψηλά επίπεδα γλυκόζης στο αίμα οδηγούν σε αυξημένη απέκκρισή της στα ούρα, με αποτέλεσμα την αύξηση της συχνότητας ούρησης αλλά και του όγκου των ούρων. Ακολουθώντας, η απώλεια υγρών μέσω των ούρων έχει ως αποτέλεσμα την εμφάνιση εντονότερου αισθήματος δίψας και την κατανάλωση μεγαλύτερων από το συνηθισμένο ποσοτήτων υγρών.

Απώλεια βάρους: Η απώλεια γλυκόζης - άρα και ενέργειας- μέσω των ούρων οδηγεί σε σημαντική απώλεια βάρους, η οποία αποτελεί συχνά και το πιο εμφανές σύμπτωμα. Επιπλέον, η αδυναμία του οργανισμού να καλύψει τις ενεργειακές του ανάγκες εκφράζεται επίσης με τη μορφή αυξημένου αισθήματος πείνας και πολυφαγίας, η οποία ωστόσο δε «συμβαδίζει» με την πορεία του σωματικού βάρους.

Αίσθημα κόπωσης: Η απώλεια βάρους συνοδεύεται από απώλεια μυϊκής μάζας με αποτέλεσμα το παιδί να αισθάνεται έντονη αδυναμία.

Ακόμη, είναι πιθανό να εμφανιστούν συμπτώματα όπως θολή όραση, μηκυτιάσεις (κυρίως στα γεννητικά όργανα στα κορίτσια) και καθυστέρηση της επούλωσης πληγών.

Πηγή: neadiatrofis.gr